

GENT DEL MASNOU

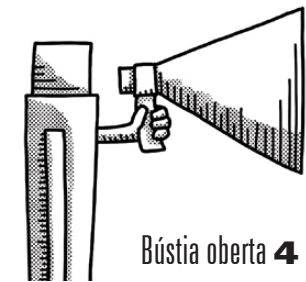
Revista Gent del Masnou
n. 418 | maig 2023

TALLERS DE LES ARTS DEL LLIBRE D'EDUARD DOMÈNECH I MONTANER - 1917

TIPOGRAFIA B. DE A. G. "DOMENECH"
MASNOU - (BARCELONA)

- 1925 -

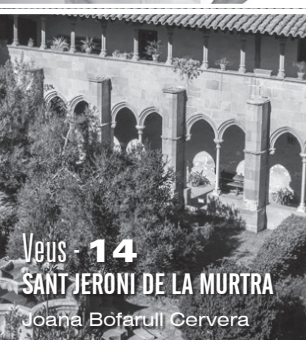

Bústia oberta **4**

Som - **10**
TRES TIPUS

Dr. Oriol Lugo

Veus - **14**
SANT JERONI DE LA MURTRA

Joana Bofarull Cervera

Teatre Capital **19**
Maig Moxe

Rosa M. Isart

Farmàcies de guardia **5**

Estels i formigues

Parlem de llibres - **11**
ESTELS I FORMIGUES

Pere Martí i Bertran

Corresponsal del Brasil -

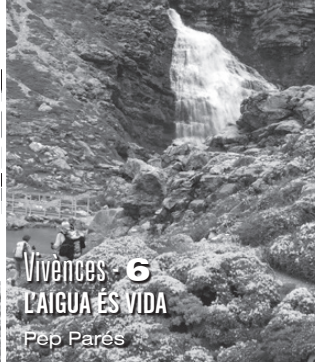
15 90 ANYS

Joan Maresma

Corresponsal del Brasil - **20**
90 ANYS

Joan Maresma

Vivències - **6**
L'AIGUA ÉS VIDA

Pep Parés

Espai poètic - **11**

HE NASCUT PER SER LLIURE

Enric Badal

La cuina de l'Antonia - **17**
BESCUIT DE MELMELADA

El Cullarot

El vi de l'Enric
CASTELL-RUFF

El Rebost dels Sentits

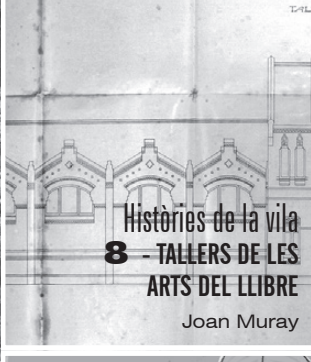
Passatemps - **21**

MOTS ENCREUATS

Nuri Duran

Anècdotes històriques - **22**
EL PARE CARABASSER

Albert Vidal

Històries de la vila
8 - TALLERS DE LES
ARTS DEL LLIBRE

Joan Muray

Fem poble - **12**

UN VIATGE INOBLIDABLE

Rita Duran i Santi Duran

Opinió - **18**

SECTARISME VERSUS
ASTRACANADA

Joan Camps Ortiz

Activitats - **23**
GENT DEL MASNOU

**GENT
DEL MASNOU**

Revista mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada

Estudi Santielena

Disseny i maquetació

Estudi Santielena

Publicitat

Santi 699 775 558

Imprimeix

Imprimeix S.L.

Tiratge

2.500 exemplars

Edita

Gent del Masnou

Dipòsit legal

B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou

T. 931 268 220

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

• **El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de**

Ajuntament del Masnou

Editorial

PRIMAVERA ASSEDEGADA PRELUDI D'UN DUR ESTIU?

El millor desig per a tothom i pel país sencer és que es faci bo el refrany que diu "Pel maig cada dia un raig". Una bona regada diària calmaria la set dels nostres camps, rebaixaria els riscos d'incendis i ens allunyaria de les dràstiques mesures de restriccions d'aigua que, malauradament, hauran de prendre les administracions pel proper estiu. Malgrat no siguem gaire creients, potser fora bo d'encomanar-nos a Santa Bàrbara i ves a saber a quins altres sants. La cosa és greu, només cal preguntar-ho als pagesos, siguin de regadiu o de secà.

El mes de maig ha començat amb les tradicionals manifestacions convocades per les centrals sindicals per commemorar el primer de maig, cada cop amb menys participació ciutadana i conclourà amb els resultats de les **eleccions municipals del 28 de maig**, certament important per la governança del dia a dia a casa nostra.

A Gent del Masnou vam celebrar, el passat diumenge 16 d'abril, l'assemblea anual de socis. Teníem afers de certa importància a dirimir, a més d'aprovar els comptes del 2022 i el pressupost pel 2023. Un d'ells era el relleu de certes vocalies, sense haver aconseguit prou voluntaris pels canvis, com sol ser d'habitual, excepte per l'acceptació de la Sra. Conxita Botey com a nova vocal, a qui agraïm la seva generositat. Ens hem de felicitar per comptar de nou amb una dona a la Junta. Un altre assumpte va ser el d'informar i votar sobre les futures ubicacions de certes instal·lacions de la nostra entitat, optimitzant els nostres espais i compartint-los amb els de la Fundació La Calàndria. Ja anirem informant bastament en aquest butlletí.

No em vull estar sense fer un comentari sobre la intel·ligència artificial. Suposo que serà un tema del que se'n parlarà i molt en un futur immediat, doncs aquestes coses avancen molt ràpidament, potser massa i tot, sense tenir temps per pair-ho. M'he entretingut en entrar en un web d'aquesta matèria i fer algunes proves, tot demanant-li que em fes alguns escrits a partir d'uns mínims paràmetres facilitats. He sabut que s'està utilitzant, entre d'altres, per fer treballs universitaris. Fa feredat!

Tingueu un bon mes de maig... i ben plujós! *

El President

EL MASNOU ASSESSORS SL

**Assessoria d'empreses i particulars
des del 1984**

Assessorament i gestió fiscal, comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències, donacions

Torrent Vallmora, 16 local - 08320 El Masnou
935 400 673 • tonitrillo@elmasnouassessors.cat

Vols rebre
la revista
a casa

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

dibuix
pintura
ceràmica
escultura
torn
serigrafia
fotografia

Blanc de guix
#vitaminespelcervell

blancdeguix@gmail.com
654 330 889

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. **Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes.** Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

UNA PEDRA A LA SABATA?

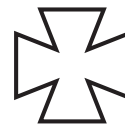
No, no... el Casino no és una pedra a la sabata de ningú, tot el contrari: és una associació sense ànim de lucre fundada el 1875, amb un alt grau de responsabilitat social i que desitja la millor relació amb totes les institucions del Masnou, començant per les municipals; potser ja és hora que se li reconegui la tasca que porta a terme des de fa tants anys!

El govern municipal (ERC/PSC), seguint la dèria constructiu-urbanística que l'ha caracteritzat en la legislatura

que ja s'acaba, vol culminar la seva obra apropiant-se dels 3.000 m² del pati del Casino, zona clau i oberta a tothom per fer-hi diverses activitats i esport i, per justificar l'expropiació, ha ideat un irreal problema urbanístic que, diuen, volen resoldre. És evident que es genera (des) informació tot omplint pàgines i pàgines en la revista de propaganda municipal i a la que el Casino no hi té dret a expressar el seu punt de vista, encara que es parli molt d'ell perquè, clar, és del tot incòmode tenir una rèplica pública que ho pot qüestionar raonablement: de ben segur que les imminents eleccions hi tenen molt a veure.

Finalment recordem que abans d'ordir la trama urbanística per rebaixar el valor del pati a uns ínfims 230.000 €, aquest espai acreditada un valor de 3.200.000 € que, de donar-se el cas, anirien a càrrec de la butxaca dels forçats contribuents. Aquest afer està en mans del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya perquè el Casino va presentar un contenciós en defensa dels seus legítims drets i aquest Alt Tribunal encara no s'ha pronunciat.

*Joaquim Pera i Crusat
(President del Casino del Masnou)*

Farmacèutics del Masnou

365 dies al seu servei

El servei de guàrdia de les Oficines de Farmàcia del Masnou serà de 08 a 24 hores

Maig 2023			Maig 2023			Juny 2023		
1	dilluns	Aymar						
2	dimarts	Viamar						
3	dimecres	Domínguez	17	dimecres	Riera	1	dijous	Viamar
4	dijous	Fàbregas	18	dijous	Fàbregas	2	divendres	Domínguez
5	divendres	Ocata	19	divendres	Aymar	3	dissabte	Fàbregas
6	dissabte	Riera	20	dissabte	Viamar	4	diumenge	Fàbregas
7	diumenge	Riera	21	diumenge	Viamar	5	dilluns	Riera
8	dilluns	Viamar	22	dilluns	Aymar	6	dimarts	Fàbregas
9	dimarts	Ocata	23	dimarts	Ocata	7	dimecres	Viamar
10	dimecres	Domínguez	24	dimecres	Riera	8	dijous	Domínguez
11	dijous	Aymar	25	dijous	Fàbregas			
12	divendres	Riera	26	divendres	Viamar			
13	dissabte	Ocata	27	dissabte	Domínguez			
14	diumenge	Ocata	28	diumenge	Domínguez			
15	dilluns	Aymar	29	dilluns	Ocata			
16	dimarts	Domínguez	30	dimarts	Riera			
			31	dimecres	Fàbregas			

Horaris de les farmàcies del Masnou			
	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almería 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

Llista Cívica a Debat

Passeig de la Riera, 116, Teià

Dijous 11 de maig, 2/4 de 8, La Unió - Teià

En acabar l'acte s'oferirà una copa de cava als assistents

Ho organitza ANC Teià

assemblea

Teià - Alella - El Masnou - Montgat

Dolors Feliu
Presidenta de l'ANC

Uriel Bertran
Coordinador de la comissió
d'estratègia i discurs de l'ANC

El casal de **Blanc de guix**

L'ATELIER

art ple d'estiu

del 26 de juny al 28 de juliol
només 25 places

www.blancdeguix.com

@blancdeguix
T.654330889

L'AIGUA ÉS VIDA

Pep Parés

En un paisatge primaveral de muntanya, s'estableix una conversa entre un jove poeta, probablement Rainer Maria Rilke, i Sigmund Freud quan aquest evoca el pas de les estacions.

El poeta s'entristeix quan pensa que tota aquesta bellesa de colors i flors està destinada a esvaïr-se i que a l'hivern tot s'haurà acabat. Aquestes coses que li agradaria admirar li semblen degradades per la seva naturalesa temporal. Freud li replica que aquesta fugacitat és precisament el que les fa tan valuoses i que la bellesa i perfecció només són precioses perquè no duren: Si hi hagués una flor que florís només per una nit, el seu floriment no ens semblaria menys sumptuós.

A casa ens passa amb els hibiscos que tenim al jardí. A mitja primavera, tot l'estiu i la tardor contemplem el naixement i la caiguda diària de les seves flors. Les admirem en la seva curta esplendor de colors rosa, vermell o esquitxada de taques ben combinades per la natura. Són els tres arbres que més cuidem perquè ens gratifiquen tant!

Recordo una travessia amb els Dillunaires per la Vall d'Ordesa on trobarem les muntanyes vestides amb un intens color groc. Un espectacle gegantí i colpidor que et fa sentir afortunat per ser-hi en aquell precís moment de floració. I no parlem dels cirerers en flor o els cereals extensos, com un mar verd agitat pel vent amb onades que lentament canviaran al daurat abans de la sega.

Ens habituem a anys com aquest on tot s'ha avançat per les altes temperatures que condensen

La Vall d'Ordesa | foto PEP PARÉS |

les estacions en dues: hivern i estiu. Però podem parlar d'aquests cicles de bellesa oscil·lant en herbes i aliments, com de tants altres fenòmens, perquè l'aigua hi és present com una substància comuna i imprescindible de tot organisme viu.

Recordo la manca d'aigua a Sant Feliu de Codines, el meu poble natal, quan jo era petit, amb els pous assedegats i la riera de Caldes de Montbui que feia anys que baixava ben trista. Per sort –ho podem dir ben bé així– Don Laureano López Rodó, ministre de "Desarrollo" franquista, tenia una casa familiar de tota la vida a Sant Feliu. El ministre aconseguí una bona aportació al pressupost i aviat resolguérem el problema amb la canalització d'una deu d'aigua de gran cabdal que hi havia a prop de Sant Quirze de Safaja. Us vinc a dir que, d'una forma o altra, vaig palpar els efectes de la sequera durant uns anys i també la immensa satisfacció de tots els vilatans quan, resolt el problema, de les aixetes brollava l'aigua a totes hores.

Les imatges de la terra esquerdada per la sequera als llits dels rius i dels llacs quasi sempre pertanyien a països pobres i llunyans. Et quedaven a la retina com una mostra de misèria i dissort aliena. Ara ja han arribat aquí. El Pantà

El Pantà de la Baells és una autèntica pena. Fa molta tristor veure la ratlla que marcava la superfície de l'aigua, fent frontera entre els arbres de dalt i la terra eixuta de baix que arriba fins al llit sec de bon tros de l'embassament. Tornen a aflorar les velles carreteres submergides, cases i ponts mig derruïts, com si la pel·lícula dels fets tornés enrere.

de la Baells és una autèntica pena. Fa molta tristor veure la ratlla que marcava la superfície de l'aigua, fent frontera entre els arbres de dalt i la terra eixuta de baix que arriba fins al llit sec de bon tros de l'embassament. Tornen a aflorar les velles carreteres submergides, cases i ponts mig derruïts, com si la pel·lícula dels fets tornés enrere.

Quan veus aquesta realitat penses que hem d'aconseguir l'estalvi i la reutilització de l'aigua i pensar també en el potencial que té el mar per extreure'n part de l'aigua que necessitem, fins i tot la de beure. Haurem d'esperar que el procés de dessalar l'aigua sigui més acurat i econòmic. Aquí les energies sostenibles hi juguen un important paper per alimentar les dessaladores sense excessius costos mediambientals.

Ha de ploure i nevar molt per revertir aquest dèficit acumulat de sequera persistent dels últims anys. Ho esperem de debò. ✱

El Pantà de La Baells | foto MARC CANTURRI |

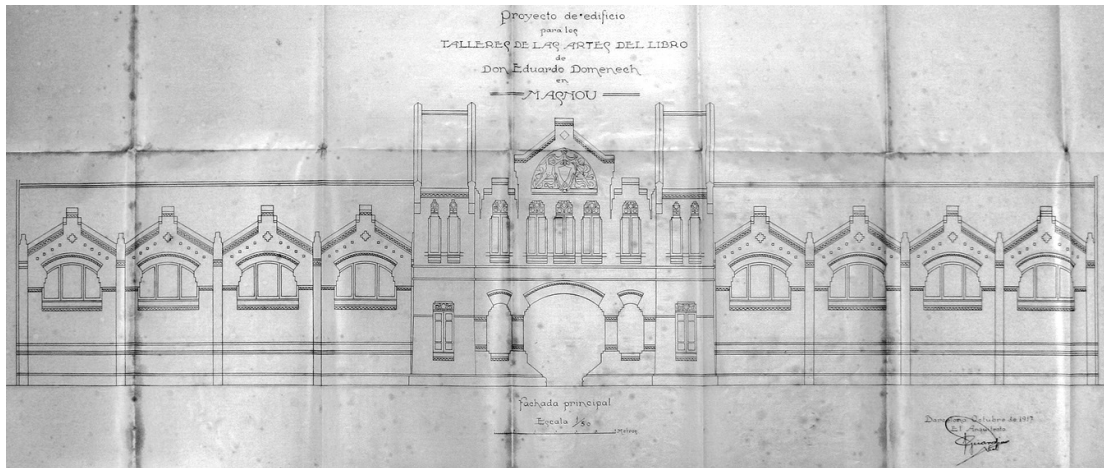
Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdager 14 | 93 555 10 60 • 93 555 17 61 • fax 93 555 28 90
08320 El Masnou | www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

TALLERS DE LES ARTS DEL LLIBRE d'Eduard Domènech i Montaner - 1917

El que ara coneixem com a Espai Escènic Iago Pericot Ca n'Humet, als seus començaments fou indústria de les arts gràfiques, propietat d'Eduard Domènech i Montaner (Barcelona 1854-la Garriga, Vallès Oriental, 1938), editor i relligador de prestigi.

Plànol de la fàbrica.

Era fill de Pere Domènech i Saló, editor i enquadernador de prestigi a Barcelona, i de Maria Montaner i Vilà, de família benestant de Canet de Mar, que cap a mitjans del segle XIX, el 1841, va fundar la seva editorial, recuperant procediments clàssics, i utilitzant el daurat amb ferros de composició, tècnica que havia caigut en desús.

Era germà del cèlebre arquitecte modernista Lluís Domènech i Montaner (1850-1923), que, entre les múltiples obres que ens deixà, destaca el Palau de la Música Catalana. Es va casar amb Francesca Ballester i Camps, germana de l'industrial i home de negocis, que també fou capità de la marina mercant del Masnou, Vicenç A. Ballester i Camps, creador de la bandera catalana estelada.

Eduard Domènech i Montaner, des del 1878, a Barcelona, es va dedicar ja a l'enquadernació industrial, i el seu taller va ser focus de les noves tècniques, per la qual cosa va rebre milers d'encàrrecs de les editorials barcelonines.

Al Masnou va crear aquesta indústria gràfica, i en va encarregar la construcció al també arquitecte

modernista Francesc Guàrdia i Vial (1880-1940), gendre del seu germà Lluís. L'obra és d'estil modernista català, creada l'any 1917-18, i inaugurada el 1920.

Entre l'obra gràfica que sorgí d'aquesta indústria destaca la que feu en col·laboració amb Albert Albert i Torrelles, titulada «Biblioteca Catalana dels Grans Mestres», dedicada a l'edició de les obres completes del gran escriptor anglès William Shakespeare (1564-1616).

Aquesta indústria va durar des del 1920 fins abans de la guerra, per suspensió de pagaments. Cap a finals de l'any 1937 fou una cooperativa, la de la Unió de Pintors del Masnou, i finalment, el seu ús industrial continuà a començaments dels anys cinquanta, quan va passar a ser una indústria tèxtil de filatura i llanes, Puig Soler y Humet, SA.

Aquesta indústria havia començat en un altre lloc, una fabriqueta que estava instal·lada en un annex de la casa de Pau Estapé i Maristany, el que fou alcalde i fundador de la Casa Benèfica. Aquesta casa és la que després fou, i és, coneguda com a

Ca n'Humet, situada al Camí Real, al tros anomenat carrer de Mossèn Jacint Verdaguer, abans enfront de l'antiga estació del Masnou.

A finals dels anys quaranta fou comprada pel senyor Josep M. Puig i Soler, i el 1960 es convertí en societat anònima, amb el nom de Puig Soler y Humet, SA, empresa que va haver de plegar l'any 1978. S'havia convertit a fabricar fils especials per a brodats i passamaneria, i tenia com a clients els fabricants de mantons de Manila a Sevilla i de mantellines a Granada. Aquesta indústria també fabricava la llana coneguda per la marca Everest.

Les seves filles Anna i Eugènia amb l'àvia materna Cristina Camps, i l'oncle Vicenç A. Ballester i Camps.

Entre finals del passat segle i començaments del present es feren les obres per adaptar-la a la seva nova funció com a centre cívic actual.

ADDENDA

Normalment, un article de les dimensions del present no porten addenda, però en aquest cas he cregut oportú posar-la, per explicar la història d'una fotografia (la familiar que podeu veure), i tot el que s'hi amaga al darrere.

A voltes, investigant per fer unes històries, et trobes amb fets i gent que, tot i ja haver-los tractat anteriorment, no en vares poder saber tot el que representaven.

En fer les presents històries, vaig trobar, en un dels llocs consultats, que la senyora d'Eduard Domènech i Montaner deia que era masnovina, però no posava qui era. Em va venir al magí que tenia aquesta fotografia i que les dues nenes, posava que eren Anna (1893-1973) i Eugènia Domenech, les quals, tot i no constar-ne el segon cognom, devien estar emparentades amb les altres dues persones que hi sortien, Vicenç A. Ballester i

Grup de treballadors de la fàbrica de llanes a mitjans dels anys quaranta.

Camps i la seva mare Cristina Camps i Peyrat. Això va donar peu a continuar la investigació, per la qual vaig saber que les esmentades nenes, a més de ser filles d'Eduard Domènech, també ho eren de Francesca Ballester i Camps, germana de Vicenç, home de negocis, activista cultural i creador de la bandera catalana estelada, per part de mare.

Per part de pare, eren nebodes del cèlebre arquitecte modernista Lluís Domènech i Montaner. Com veieu, tota una nissaga de parents il·lustres.

Però encara no va acabar aquí la recerca, ja que en una altra font consultada vaig trobar que una de les nenes, l'Anna, de gran, es va enamorar del també cèlebre poeta i escriptor

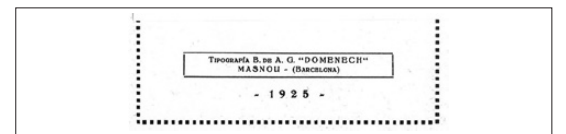
Josep Carner i Puig-Oriol, anomenat el príncep dels poetes catalans i el màxim representant de la poesia del Noucentisme, i ell li va correspondre, però el pare d'ella s'hi va oposar fermament. Va dir-li que si no era amb ell, no es casaria mai, i així va ser.

Per aquest amor frustrat, el príncep dels poetes va crear un munt de poesies, les quals, segons els crítics, són el millor exemple de poesia amorosa catalana.

Com veieu, valia la pena l'addenda, si més no per relligar unes famílies de les quals desconeixia el parentiu, i saber d'aquest amor frustrat. ✨

FONS CONSULTATS

- Arxiu Històric Municipal del Masnou.
- Records de les dones del tèxtil. De Marta Tabaras i Bosch. Quaderns d'Història Local del Masnou. Núm. 4.
- El Masnou Avui. Desembre 1996, abril i maig 1997.
- Arxiu Joan Muray. El Masnou.

Marca de la impremta, en una publicació dels Laboratoris Cusi, de l'any 1925.

Façana actual, del calendari fet per l'Ajuntament del Masnou.

TRES TIPUS

Joan Castillo, mentor i amic, ens repetia a la meua dona i a mi en les sessions de mentoria que hi havia tres tipus de persones a la vida.

La primera vegada que ho vam escoltar, estranyats per aquesta classificació, li vam preguntar sobre aquesta tríade i ell ens va explicar:

- Hi ha persones que sumen.

Són aquelles que a la teua vida aporten tota una sèrie d'avantatges. Gent que es mostra optimista, amb energia, amb ganes que els projectes prosperin. Individus que s'alegren de veritat quan les coses et van bé. Van més enllà de la gelosia i de l'enveja. I quan les circumstàncies no et són favorables, estan llestos per a donar-te suport.

D'aquestes no n'hi ha tantes com un es pot imaginar..., pronunciava amb veu pensativa i prosseguia amb la següent categoria.

- També hi ha gent que resta.

Són aquelles persones que tenen una tendència a ser més pessimistes. Veuen habitualment el got més buit que ple. Posen la seva atenció en els problemes en lloc d'enfocar-la en les solucions. Són amics, familiars o coneguts que es preocupen per tot i ho fan de manera regular. No fan mal, però sí que és veritat que, a vegades, escoltar-los en excés pot contagiar-nos la seva peculiar manera de veure la vida.

D'aquesta mena de persones podríem dir que n'hi ha una gran quantitat. Segur que en coneixes més d'una.

- I després es troben, en una altra divisió, els que multipliquen 0.

Ell ens preguntava: quin és el resultat de qualsevol número multiplicat per 0?

La resposta evident és 0, li responíem.

Perquè això és el que ocorre amb aquesta mena de subjectes. Són persones que per les seves ferides emocionals, per la seva motxilla emocional o per la seva pròpia idiosincràsia generen un mal al seu voltant. Tenen una manera de contemplar l'existència en la qual els altres són: possibles culpables del seu dolor, recursos a explotar o competidors a batre.

Lavors li vam preguntar: què podem fer amb aquesta mena de persones?

L'única solució és fer-les fora com més aviat millor del teu cercle social. No és la teua missió fer-les canviar. Només si elles estan preparades faran el seu propi procés de transformació. Llavors serà recomanable poder permetre'ls que entrin de nou a la teua vida.

Sàvies lliçons que apliquem en el nostre negoci de psicoteràpia i en la nostra vida corrent, no sense alguna experiència dolorosa que ens va ajudar a créixer. ✨

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Estels i formigues

Autor / il·lustrador Sebastià Serra

Editorial El Cep i la Nansa

Lloc i any d'edició Vilanova i la Geltrú, 2021 **Pàgs.** 2 (sense numerar)

UN UNIVERS GAIREBÉ MÀGIC

Sebastià Serra (Vilanova i la Geltrú, 1966) ens ofereix una petita joia que podem qualificar de 100% personal, ja que és l'autor dels versos, les il·lustracions i, cosa ja no tan habitual, el disseny

i la maquetació de l'àlbum Estels i formigues. Un àlbum que, en síntesi, gosaria qualificar de joc visual i poètic per fer-nos adonar de la immensitat de l'univers, de la varietat d'éssers i objectes que el formem i de l'estreta connexió que hi ha entre tots i tot, per insignificant que ens pugui semblar. Deu ser per això que la història ja s'inicia a la primera guarda de l'àlbum, en què una formiga surt del laberint del formiguer, aparentment a una nit estrellada. I a partir d'aquí, el recorregut de la formiga acompanya el somieig, potser fruit de la lectura, d'una nena, que potser es diu Sira, ja que en una de les il·lustracions un carter deixa una carta per a una tal Sira, que identifiquem amb la nena que, estirada a la gespa, llegeix amb plaer. Un somieig que es va ampliant, en una mena de zoom, que ens fa passar d'uns primers plans de l'herba, de les mans de la nena..., per anar-se allunyant i presentar-nos plans cada vegada més generals en què la Sira va esdevenint una formigueta en la grandiositat de la casa, del barri, del món i de l'univers i

tot. Un univers preciós, misteriós, que ens mostra la seva riquesa i diversitat, alhora que ens fa preguntar-nos tantes i tantes coses, com a l'estrofa final: "¿I si el cel que es veu de nit/ amb sa negror tan antiga/ no és res més que una formiga/ que es passeja sota un dit?". Una gran formiga còsmica, d'ull enorme, a través del qual entrem en un altre món, com si el viatge en l'espai també el poguéssim fer en el temps, ja que a l'altra banda del forat-ull hi ha l'herba inicial, amb les petges de la formiga que s'acosten a una nena molt semblant a la Sira, però que, com ens ha dit en una estrofa del començament, potser "Fou la teva rererere (...) besàvia/ farta de caçar animals/ la primera a jeure a l'herba/ sobre els prats neandertals." Tots aquests jocs visuals i de disseny, és clar, van acompanyats d'un text escrit en vers que també és ple de jocs (visu- als, lingüístics i retòrics) i que reforça, o complementa, la història de la formiga, la Sira i l'univers que les il·lustracions ens expliquen. Un llibre que entusiasmarà petits i grans. ✨

Espai poètic

Hildegard Munné i Roigé és pintora, esculptora i poeta. Viu al Masnou on ha pogut retrobar el seu món imaginari interior gràcies a la calma de la mar.

HE NASCUT PER SER LLIURE

-He nascut per ser lliure,
per albirar la llum de l'horitzó
i plantar llavors de somni
en terra fecunda.

-He nascut per ser lliure,
per expressar la meua petjada
i compartir regalims de llum
dins l'arbre de la vida.

-He nascut per ser lliure,
per sortir en un esclat
de la crisàlida

i volar en un bosc de tardor
amb ales de cendra i vent.

-He nascut per ser lliure,
per viure en plenitud
i sentir la meua força,
sentir la teua veu,
el batec del nostre cor,
sentir el tacte de les teves mans,
de les nostres mans,
de l'Amor.

Hildegard Munné i Roigé

ARENAS PUBLICITAT

Més de 25 anys d'experiència
al sector publicitari

935 550 986 | www.estampadosarenas.com

text Eva Caballero | il·lustracions @elenafeliuillustradora | maquetació @estudisantielena | edició @excellenceditorial

UN VIATGE INOBLIDABLE

Rita Duran

L'Elena Feliu és una il·lustradora masnovina que va estar treballant en una petita història infantil. Aquesta va ser publicada la mateixa diada de Sant Jordi i tant ella com l'Eva Caballero, l'escriptora del llibre, van estar signant el conte al passeig Sant Joan de Barcelona.

L'Elena ens explica com ha estat aquest camí de creació. Un projecte que va sorgir fa temps i que gràcies al fet que l'escriptora apostés per ella, tot i no haver treballat anteriorment juntes, deixant-li, a més a més, tota llibertat per il·lustrar les seves paraules, li va permetre exprémer les seves idees al màxim. Ha estat també gràcies a Excellence Editorial, una editorial que té com a finalitat ajudar a publicar petites i grans històries que facin remoure les emocions, i que serveixin com a eines a famílies i escoles.

A l'Elena se li sumava la dificultat de treballar d'una manera diferent. Va iniciar així el seu primer conte il·lustrat digitalment i va suposar, per a ella, un aprenentatge i investigació, a l'hora que treball. La línia del dibuix, feta a llapis, va ser escanejada i posteriorment acolorida amb el programa Photoshop. El procés ha estat, amb les seves paraules, "anar experimentant fins a trobar les textures que buscava".

La il·lustradora que ha deixat la seva firma en molts espais del Masnou treballa amb tècniques diferents segons el projecte i sense proposar-s'ho ha fet del seu dibuix una marca personal. Tot i això, afirma deixar petites petjades relacionades amb familiars en molts dels seus projectes, cosa que pel públic n'és indiferent, però per a ella implica un gran valor.

L'Eva Caballero ens comenta "Un Viatge inolvidable ha estat una experiència molt enriquidora, molt profunda, amb un missatge que pot arribar als nens i també als adults, que cada pedra que ens trobem

per al camí ens faci més forts. He tingut la gran sort de comptar amb les il·lustracions d'una gran professional com és l'Elena Feliu. Sincerament, no em puc sentir més orgullosa; el resultat, l'estima que hi ha posat, la dedicació... i això és molt de valorar i agrair." *

Fem poble

Durant tota la seva vida, la Stone, que és com es deia la pedra, havia vist gent passejar pel bosc. Els escoltava parlar, riure i, fins i tot, plorar. Moltes d'aquelles persones s'asseien a sobre seu per relaxar-se; algunes tristes, altres pensatives. Per això el desig de la Stone era sortir del bosc i poder ajudar molta més gent.

SANT JERONI DE LA MURTRA

Joana Bofarull Cervera

Parets amb molta història

Fundat el 1416, el monestir de Sant Jeroni de la Murtra, situat a la Serralada de Marina, al municipi de Badalona, és un antic cenobi de l'orde dels jerònims.

Coincidint amb el seu moment de màxima esplendor, els Reis Catòlics, després del seu primer

viatge a Amèrica, el 1493, hi van rebre Cristòfol Colom, fets que connoten la història del lloc.

Allí on impera la solitud i el silenci, de tant en tant les parets es veuen aclaparades pels sons de cançons que la música coral els ofereix. En aquell indret de recolliment, els monjos durant segles hi van mantenir una escolania. Deu ser per això que la música és ben rebuda; torna a casa.

El 7 de maig, la Coral Xabec tindrà el privilegi de cantar en aquella contrada, envoltats de bellesa i misteri i, en aquell racó de món d'introspecció, ressonaran les notes de Mozart, Bach, Bruckner i Dubois, acaronades per les bardisses o la murtra (murtra), arbust de flors blanques originari de Terra Santa que va donar nom al monestir.

Fer una visita al monestir s'ho val i si, a més, hi posem música, gaudirem de la bellesa de l'entorn magnificat per aquella joia gòtica del segle xv. ✱

VARANASI (BENARÉS) I EL SEU MÓN

Joan Muray

Si l'Índia és un món a part, la ciutat de Varanasi (Benarés), ho és encara més.

Allà s'hi reuneixen totes les múltiples facetes de l'hinduisme pel fet de ser una ciutat santa, alfa i omega de les seves vides. Per tant, allà ho pots trobar tot.

A aquesta ciutat santa s'hi dirigeixen múltiples famílies, a peu, des de ves a saber on, portant els seus morts a la ciutat dels déus. El dia abans, quan hi arribarem, ja ho poguérem constatar, en veure comitives familiars amb el seu mort damunt de baiards.

Anem a pams i us conto el que vaig veure i el que vaig sentir. De primer, ens varen fer matinar, ja que havíem de ser aviat a les barques que ens passejarien pel riu Ganges, si no, seria difícil accedir-hi, per la immensa quantitat de gent que hi acut per les grans escalinates que hi condueixen.

Abans d'arribar-hi ja passarem el nostre via crucis, consistent en esquivar les vaques que pastaven pels carrers de la ciutat. Allà no els pots dir res, són sagrades. També haguérem de saltar per sobre els morts que encara no havien passat a recollir.

Al riu, hi van per purificar-se, segons les seves creences, ja que per nosaltres aquelles aigües són infectes, atès que hi van a parar els cadàvers dels menors i els dels morts per alguna malaltia, considerada per ells com dels déus.

A les vores del riu hi veiérem algun cadàver que el riu havia escopit i que era menjat per gossos, i fins i tot hi havia cua, com el de multitud de corbs que des dels fils de l'elèctric esperaven torn.

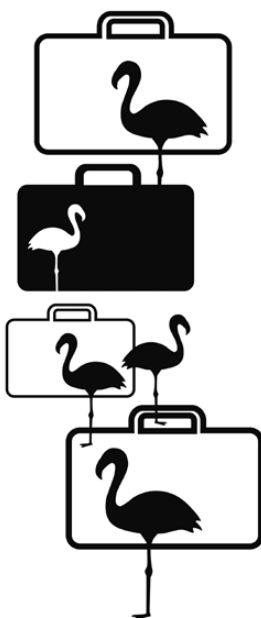
En sortir d'aquest món, tan diferent del nostre, ens portaren al campus de la universitat, on havíem d'esmorzar el pícnic que ens havia preparat l'hotel. Com podeu imaginar, la majoria no va tenir ni esma de treure l'entrepà i altres menges. Jo encara vaig poder fer-ho, però això sí, compartint-lo amb els corbs que s'acostaven a cercar la seva part, com fan aquí els coloms d'algunes places.

I ara us preguntareu si tot això es pot pair. Doncs sí, a mi em va fer, i em fa, cavil·lar molt. Cadascuna d'aquestes experiències és una gran lliçó de vida i mort, que ens fa estimar més el que tenim. ✱

ESTUDI SANTI ELENA
Disseny gràfic • Il·lustració

santi@estudisantielena.com
elenafe@telefonica.net

UN MERCAT ON TROBAR
EL QUE NO ESTAVES BUSCANT
PARADES I DESFILADA DE
MODA COMPLEMENTS, ART I
COSES MOLT ESPECIALS
ESPAI DE RESTAURACIÓ
CONCERTS I DJ
DIA 14 DE MAIG D'11 A 20H
A BLANC DE GUIX
WWW.BLANCDEGUIX.COM
@BLANCDEGUIX

**MERCAT
NEGRE**

INVERSIONS CAN JORDANA

c. Torrent Vallmora 16, local 5 - El Masnou - 935 407 106
www.invcanjordana.com • info@invcanjordana.com

Administració de finques
Comunitats de propietaris
Gestió de lloguers
Compravenda de finques
Assessorament jurídic

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

EL CLIC DE SERVI FRUIT
DE LA BOTIGA A CASA

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

C/. Sant Miquel, 41 - El Masnou
93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

TEMPUS COLLECTION
creada pel Rebot dels Sentits

EL REBOT DELS SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
DIUMENGES MÀTÍ OBERT
Passeig Romà Fabra, 25 - El Masnou
Tel. 93 178 22 97 - www.7devi.com

La cuina de l'Antonia

El cullerot

BESCUIT DE MELMELADA

Ingredients

- 13 ous
- 225 gr de sucre blanc
- 195 gr d'oli girasol
- 75 gr de llet
- 185 gr de melmelada
- 185 gr de farina de blat
- 8 gr de llevat
- sucre llustre per decorar

com el fem?

- 1 Encenem el forn dalt i baix, a 180°
- 2 En un bol, comencem a barrejar els ous amb el sucre amb la batedora de varetes fins que doblin el volum.
- 3 Hi incorporem l'oli i la llet sense deixar de remanar.
- 4 Quan tot estigui ben mesclat hi afegim la melmelada . La que més us agradi.
- 5 Per últim, la farina i el llevat, prèviament tamissats perquè no hi quedi cap grumoll.
- 6 Aboquem la massa dins del motlle de plumcakes i el fiquem al forn uns 45 minuts.
- 7 Punxeu-lo amb una broqueta per saber si està cuit. Si surt neta, ja el podeu treure i deixar-lo refredar abans de desmotllar-lo.
- 8 Si voleu, el podeu decorar amb sucre de llustre per sobre.

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

CASTELL-RUFF

Celler Serralada de Marina **Denominació d'origen** D.O. Alella
Varietats Pansa Blanca
Tipus de vi Aromatitzat. Dolç amb maceració
format 50cl **Graduació** 10 % vol.

Per aquest bescuit no se m'acut cap vi millor vi que el Castell Ruf, sempre que seguim la recepta amb una melmelada de taronja normal o amarga. Doncs aquest és un vi dolç del celler Serralada de Marina, elaborat de Pansa Blanca 1005 i macerat amb pells de taronja durant 3 mesos. Un vi de color ocre brillant, amb aromes suaus a taronja i caramel. Amb una entrada fresca, dolça i amb una intensitat ataronjada envoltant. En ser un vi tan fresc a l'entrada i amb el toc de taronja fa que la combinació amb el bescuit no sigui pesada o embafadora, que és el que poder, trobaríem amb un moscatell. Així doncs, no ho dubtis endolceix el teu paladar amb aquest maridatge tan exquisit.

Salut i vi.

Joan Camps Ortiz

Tot i admetre que la síndrome de l'Alzheimer comença a trastocar-me la memòria, mantinc encara el plaer d'aprendre coses noves i d'entendre millor allò que la bona intuïció m'aconsella aprofundir i, amb perseverança, aconseguixo demostrar amb plena lògica. Vet aquí el goig existencial que encara em permet diferenciar el que és ciència certa de tot allò que considero transcendental i que en no poder discernir del tot, segueix sent un misteri per a mi.

Si en política ja estàvem amb la merda fins el coll, només ens faltava entrar de ple en campanya electoral per haver d'aguantar les carrinclonades del fanatisme sectari que negant la plurinacionalitat de l'Estat no admet la coexistència dels diferents grups nacionals perfectament definits per tradició, llengua, cultura i país, on radica el conflicte polític que els catalans tenim pendent de resoldre amb l'estat espanyol. Un ancoratge fanàtic en l'ideari dictatorial del franquisme que ens nega el pa, la sal i l'aigua d'aquesta pseudo-democràcia anomenada constitucional, regatejant-nos l'autonomia i tractant-nos com si fóssim una colònia sotmesa per dret de conquesta, com si la massacre de Barcelona de l'onze de setembre de 1714, hagués succeït abans d'ahir.

A què ve aquest afany de l'espanyolada transversal contaminada del feixisme d'ultradreta que animada des de la Zarzuela, assumida per la judicatura i amenitzada amb soroll de sabres rovellats s'aferra en assenyalar-nos com responsables de tots els mals de l'univers, amb un desig malaltís d'eliminar-nos inquisitorialment. Només hi faltava arengar l'odi latent del nacionalcatolicisme sotmès al silenci vergonyant pels milers de casos d'abús sexual

SECTARISME VERSUS ASTRACANADA

comesos per membres del clergat de l'Església catòlica i que, segons la wikipèdia: **(sic) fan referència a una sèrie de condemnes, judicis i investigacions sobre casos i crims d'abús sexual infantil comesos per sacerdots i membres del clergat catòlic en contra de menors d'edat, que van des dels 3 anys, i involucren, en la majoria dels casos, a infants i adolescents d'entre 11 i 14 anys d'edat. Crims que poden incloure sexe anal i/o penetració oral.**

Doncs ja hi tornem a ser, amb l'església hem topat, Sancho! L'Espanya carnavalesca, on la televisió escombraries té més d'una dotzena de canals de continguts sectaris i nauseabunds, ha mobilitzat ni més ni menys que la Fundació Espanyola d'Advocats Cristians, amb seu a Valladolid, per querellar-se en contra l'astracanada satírica de Judit Martín, que juntament amb Toni Soler i Jair Domínguez han satiritzat a TV3 emulant el carnaval que els andalusos organitzen cada any a l'entorn d'una nina disfressada com una Barbie que representa una suposada verge i mare de Déu amb un nino a la falda que vol representar el seu fill Jesús. Un espectacle on Moisès, si mai ha existit, de ser-hi ara tornaria a trencar les Taules de la Llei de Déu, i d'acord amb el text bíblic, en faria matar més de la meitat acusant-los d'idolatria.

M'entristeix la gent de

bona fe que creu fermament que fou el Déu bíblic qui va crear el primer home i la primera dona, quan en realitat hem sigut els humans, on, cadascú amb la pròpia ignorància i a força de combregar amb rodes de moli ens hem inventat un Déu particular fet a la nostra imatge i semblança. Per això anem tan sobrats de déus que, mentre no es reconeguin entre ells, mai podrem esbrinar quin és el verdader i poder preguntar-li: **per què coi estem aquí? ***

MAIG МОЖЕ

Rosa M. Isart - rmisart@hotmail.com

CARL ORFF CARMINA BURANA LA FURA DELS BAUS

Del 9 al 21 de maig la cantata *Carmina Burana* (Carl Orff) de *La Fura dels Baus* (direcció del nostre estimadíssim **Carlus Padrissa**, amb el suport de **Mireia Romero** i **Zamira Pasceri**) s'exhibeix al Teatre Tivoli (c/ Casp, 8). A l'escenari: un gran cilindre de 8 metres de diàmetre, una lluna gegant, un ritual de verema; un macro-fascinant-espectacle que ja té una llarga trajectòria, des de la seva gestació l'any 2009.

Els dies 13 i 14 de maig el (nostre) grup escènic **GAT** proposa *La presonera* a l'**Espai Escènic Iago Pericot** (Ca n'Humet) del Masnou: tres personatges, una història de repressió política i de solitud.

Fins al 14 de maig la interessantíssima companyia **Titzina** (Diego Lorca, Paco Merino; fund. 2001) ofereix *Búho* a la **Sala Beckett**, a la recerca de la identitat i de la memòria (després d'un ictus).

Del 17 al 23 de maig **Anna Sabaté** ens apropa a **Virginia Woolf**, dirigida per **Eles Alavedra**, al petit espai **Dau al Set**, amb *El desvetllament*.

Del 18 de maig al 18 de juny la versió de la dramaturga i directora **Carol López** de *Les amistats perilloses* de Pierre **Choderlos de Laclos** aterra al **Teatre Lliure** de Montjuïc: Gonzalo Cunill Vescomte de Valmont, Eli Iranzo Mme. de Rosemonde, **Mónica López** Marquesa de Merteuil, Marta Pérez Mme. de Volanges, Mima Riera Mme. de Tourvel, Tom Sturgess Danceny, Elena Tarrats Cécile de Volanges: pures delícies! Signa el moviment **Vero Cendoya**, el vestuari **Nidia Tusal**. Teniu la possibilitat de recuperar-ne la versió cinematogràfica (Stephen Frears, 1988) el 23/05

Teatre Capital

(La cartellera barcelonina)

a les 16.30 h, a la Filmoteca de Catalunya, a Barcelona.

Fins al 25 de maig el text de **Victoria Szpunberg** *Mal de coraçó* escenificat per la Companyia Solitària es representa al Teatre Nacional de Catalunya (TNC, Sala Tallers), per parlar-nos d'antiherois amb dolor d'ànima: (amb els actors) Júlia Barceló, Pol López, i (l'admirat) **Pau Vinyals**.

El divendres 26 de maig farem una petita excentricitat: anem, a les 20 h, al bar **Tinta Roja** (C/ Creu dels Molers, 17; a 4 minuts a peu, del Teatre Condal del Paral·lel, a tres carrers) del Poblesec, a veure una impro teatral, *La petició* (<https://www.tinta-roja.cat/es/espectaculos/la-peticio-200>), sobre una comunitat de veïns i el seu ascensor, dirigida per **Raimundo Morte**. *

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

93 555 69 03 • www.meslloc.com

90 ANYS

Joan Maresma i Duran

En un període relativament curt he tingut la sort d'estar dues vegades a la vila: al desembre de l'any passat i a finals de febrer i a l'inici de març d'enguany

En aquest temps després de la pandèmia – no sé si s'ha acabat o no; ni sé quina part del que ens han explicat és cert – veig que la minoria afortunada de la societat – m'hi incloc – ha tornat a l'any 2019: els avions i els trens que he agafat anaven de gom a gom; gastem el que no tenim i volem aprofitar el temps i viatjar tot i que, em sembla, alguns individus no tenen ni curiositat ni massa interès en res; només en fer-se el selfie per l'Instagram. Em pregunto el motiu del viatge d'algunes persones quan paro l'orella i tafanejo (soc d' El Masnou i tenim fama de tafaners); tal vegada perquè ho recomana una pàgina web i ja n'hi ha prou. Em fa l'efecte que el planeta està abarrota de la gent més eixelebrada, egoista i temerària de tota la història; tots, potser, tenim la incapacitat de renunciar a res...

Aquests dies he pogut veure a la mare, a la família, als amics de la vila. He tingut la sort de sortir amb la mare a dinar fora – tant al desembre com enguany – pràcticament cada dia i de passar una estona amb ella. El dia 17 d'aquest mes en fa 90; no en són pas pocs. Té el cap clar i és conscient del que passa: jo en faré 53 al juny i entenc ben poc d'aquesta societat; imagineu-vos una persona que va néixer l'any 1.933. Segurament veu com estranys a la joventut d'avui, com els joves veuen estranya a una persona que no sap fer servir la tecnologia ni té mòbil.

Sí que em sembla que els avis – la mare, els veïns de casa seva que valen un imperi, la tia Rosa, l'àvia de Navarcles – tenen les coses molt més clares que els més joves. Un dia vam visitar el cementiri municipal. La mare anava explicant qui hi havia als nínxols que ella coneixia. Sobre la mort sempre diu "un dia per cadascú". Avui té molta importància la mort individual, es fa una falsa tragèdia per cada persona que mor, tot i que el dol dura poc i l'oblit

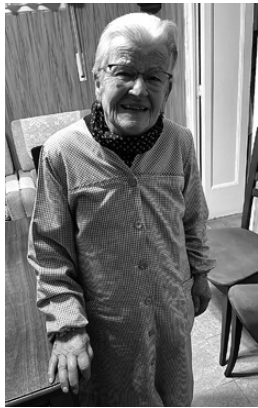
és encara més veloç. No sempre s'han vist com avui les pèrdues durant la història. Em fa l'efecte que els avis són molt més conscients i estan més familiaritzats amb la mort, també molt més conformes, accepten millor l'atzar i la sort, bona o dolenta, la gent venia al món i desapareixia, de vegades alguns acabats d'entrar-hi.

Es comptava amb la mort. No hi havia pànic. El pare va morir el gener del 2019 i sempre deia que no haviem de plorar al seu enterrament, doncs era un dia d'alegria. No ho vaig poder evitar però sí que penso que tenia raó. Potser ara som molt tous i tenim la pell molt fina i creiem que això ha de durar sempre – sempre joves, prims, macos, sense arrugues, amb parella feliç, pis de propietat i viatges el Carib o a les Maldives – i hauríem d'estar acostumats a la provisionalitat, al que és contrari. Ens entossudim a no estar-hi i, tal vegada, per això és tan fàcil acoquinar-nos: la pandèmia, la guerra a Ucraïna o el canvi climàtic. Vivim en un món minúscul, que quasi no existeix, resguardats de la violència que ha estat la norma sempre i a quasi tot arreu.

La mare va néixer l'any 33 i recorda el final de la guerra civil i els difícils anys 40. Possiblement, el país pujava materialment i els pares i els oncles es van fer un tip de treballar i es van anar guanyant la vida amb suor. Per això, aquest 17 de maig és un dia de celebració, un dia de felicitat per la mare i per tots.

Agraïxo els bons moments passats a Catalunya i que m'han causat molta alegria.

Moltes felicitats, mare. ✨

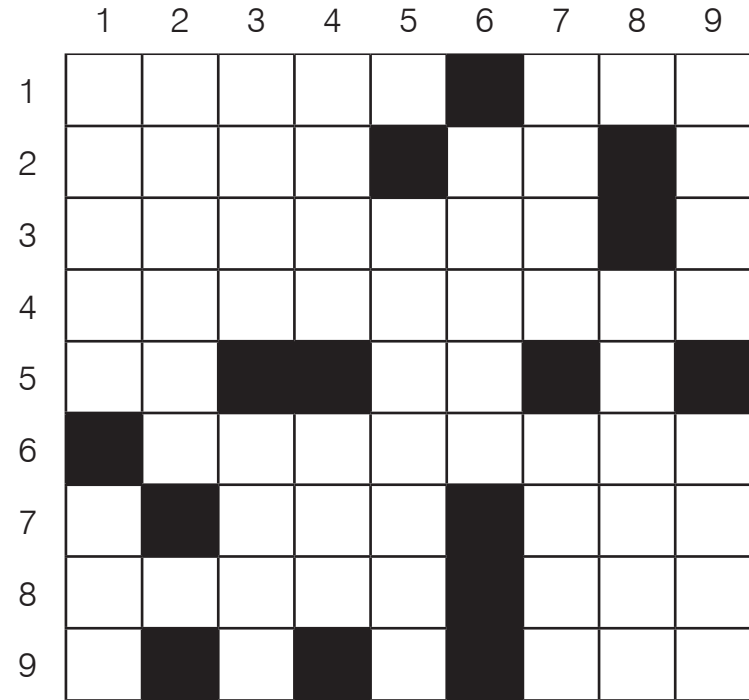

MOTS ENCREUATS

Us presentem un nou entreteniment, uns mots encreuats en català. Per començar aquest és fàcil. Animeu-vos, a veure si us en sortiu.

Passatemps

Nuri Duran

Horizontals - **1.** Fràgil, tou. // Verdura per fer trinxat. **2.** La _____ soviètica. // Onomatopeia per adormir els nadons, sobretot en castellà. **3.** Deu elevat a la dotzena potència. (plural) **4.** Taulers de fusta premsada. **5.** Institut municipal. // Símbol del sodi **6.** Indulgència, perdó. **7.** Rail per on passa el tren (al revés) // Segell discogràfic britànic. **8.** Vehicle antic i usat a pagès. // En català ho diem enlloc de dir "casa dels.....". **9.** Extremitat dels animals voladors.

Verticals - **1.** Un dels set emirats àrabs. // Similar als ànecs i als cignes. **2.** Trencaclosques, misteri. **3.** "Búfalo _____" // Dona que dona la vida. **4.** Joguina que va enrotllada a un cordill // El riu més llarg d'Europa. (al revés) **5.** S'alimenta d'animals i plantes. **6.** Heroi de la mitologia greco-romana. **7.** Pel·lícula d'animació. // Menjar, àpat. **8.** Qualsevol ésser viu dotat de moviment. **9.** Persona romancera, impuntual. // Nom de noia.

L'ENIGMA V.D.R.

Un home, de bon matí, es desperta, mira per la finestra i té el seu terreny tot nevat. Observa que el del veí té el doble de neu que el seu, i torna al llit. **Per què no s'estranya ?**

Resposta: Perquè el veí té el doble de terreny que el seu.

Qui no ha jugat alguna vegada al *Pare Carabasser*?

EL PARE CARABASSER

És un joc tradicional força antic en el qual els participants se situen formant un cercle i un d'ells és escollit com a àrbitre del joc amb el nom de Pare Carabasser o Carbasser, segons el costum de cada lloc. Els altres jugadors són designats amb números, de l'u al darrer.

La mecànica és molt senzilla: l'àrbitre diu *El Pare Carabasser quan va venir de la guerra va portar (número d'un dels jugadors) carbasses, o [...] quan va venir de França va portar -per exemple- quatre carbasses*, número que correspon a un dels jugadors. Aquest ha de respondre ràpidament, per exemple, del quatre al sis i li passa el torn a aquest altre jugador de la rotllana. Si el número que diu ja ha estat eliminat o dubta uns segons, passa a formar part del grup d'exclusos. I així fins que només queda un nombre molt reduït de jugadors i ja no es pot continuar.

Se sol practicar en espais, colònies, focs de camp, etc. i per trobar-ne el seu origen cal arribar fins l'Edat Mitjana, cap als segles XII i XIII, segons una vella rondalla occitana.

La llegenda explica que una vegada hi havia un pagès que tenia molts fills i que, junts, conreaven un gran camp de carbasses. Però sembla que el camperol tenia molt mala memòria per recordar el nom de cadascun dels seus fills, tants que en tenia, i per anomenar-los s'enginyà una manera: com que

Anècdotes històriques

Albert Vidal

sí que sabia en quin ordre havien nascut, al primer li digué *carabassa 1*, al segon *carabassa 2...* i així a mesura que anaven arribant.

Però va arribar la guerra i l'hortolà va haver d'anar-hi mentre els fills quedaven a cura del camp de carbasses.

Per l'època que se suposa de la rondalla, és possible que l'home hagué de participar en la batalla de Muret del 12 de setembre de 1213, ja que en aquell temps el comte de Tolosa Ramon VI era aliat del rei Pere I el Catòlic de Catalunya-Aragó (també anomenat Pere II d'Aragó), contra Simó IV de Montfort, aliat del rei de França Felip II August. L'èxit es decantà de la part del francès, el rei Pere morí en l'escomesa i l'exèrcit català-occità es desfé.

Potser per això les frases d'inici del joc es refereixen a una guerra o a França.

Tornat el pagès a casa reuní els seus fills i, ja vell i cansat, decidí repartir el camp entre ells de la manera més equitativa possible, però cap va estar d'acord amb la part que li correspongué i la trifulga sembla que fou enorme. Tots cridaven i deien que la part de l'altre era millor que la seva i es passaren l'estona remugant sobre la quantitat de carbasses de cada tros. L'embolic familiar fou conegut per tothom de la contrada i així nasqué la rondalla de qui la gent anomenà des d'aleshores el Pare Carabasser. *

GENT DEL MASNOU

EXPOSICIONS

Des del passat 15 d'abril, tenim a la sala d'exposicions de l'entitat, una exposició especial:

OBRES D'ART EN PRO D'OBRES DE BENEFICÈNCIA

(COL·LECCIÓ PARTICULAR)

Del 15 d'abril al 8 de juny

Les obres són procedents d'una col·lecció particular. Els preus són mòdics i els diners que es recullen, seran per a obres de beneficència.

Obteniu art a canvi de fer el bé. Mercès.

MÚSICA

LA CORAL XABEC SURT DE CONCERT

al monestir de Sant Jeroni de la Murtra (Badalona)

Diumenge 7 de maig, a les 12 h
En acabar, dinar de germanor dels cantaires, pianista i director.

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

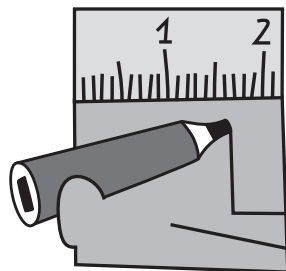
Dimecres de 18,30 a 20 h.

Informació a: gentdelmasnou@gmail.com

FEMflocs fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Els dimarts de les 18,30 a 20 h.

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com • 695 389 304

Lloc Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou

XX VOLADA D'ESTELS

— A LA PLATJA DEL MASNOU —

VINE A FER VOLAR ESTELS

xocolatada per als participants matiners

Activitat orientada a nens i nenes
de diferents edats amb
tallers de construcció
d'estels i enlairada

Personalitza el teu estel amb **Blanc de guix**

DIUMENGE 14 DE MAIG DE 2023

Davant del baixador d'Ocata

a partir de les 10h. del matí fins les 2h. de la tarda

Patrocina:

Ajuntament
del Masnou

Col·labora:

SERVEI ESTACIÓ

Impressió digital i ofset
935.556.774
4colors@4colors.cat
www.4colors.cat

Organitza:

**AMICS I
ESCOLTES
DEL MASNOU**

